

מבנה המגרש
הכתיב את מבנה
הבית. מבט
מהמטבח לעבר
פינת האוכל
ובהמשך לסלון
ממנו יש יציאה
לחצר האחורית

התוכנית
המבנית
המבנה
המבנה
המבנה
המבנה

מעצב לשמחה

אחרי שריפה אלימה שכילתה כל חלקה טובה (המבנה, הרהיטים, החפצים, הבגדים, התמונות), בעלי הבית אזורו כוחות ובנו את מעונם מחדש. זה לא היה פשוט, והטראומה הייתה קשה, אבל תראו את התוצאה

מאת עדי רשף ■ צילום: עדי גלעד ■ הפקה: סלי צ'פרק

מבט למטבח.
במרכז החלל המואר
מותקן אי שמשמש
גם כמשטח עבודה
וגם כמקור אחסון.
התקרה הגבוהה
מחופה בקורות עץ
חשוף וזהיל מרשים
נתלה במרכזה

ה

שבחלקו השמאלי המטבח, ובימני הסלון, ממנו יש יציאה לחצר האחורית. מול הכניסה מסדרון קטן שבהמשכו יחידת הורים, וגרם מדרגות שמוביל לקומת המרתף, שנועדה בעיקר לנכדים.

•••

● איך פרצה השריפה?

"השריפה פרצה בעקבות קצר חשמלי במזגן, על אף שהוא היה כבוי. שמעתי רעשים מוזרים, יצאתי החוצה לברוק אם פורצים לשכנה, ואחר כך חזרתי פנימה. עליתי שלוש מדרגות לכיוון הקומה השנייה, וראיתי שכל הקומה עולה בלהבות. זה היה מזועזע, רק בסרטים ראיתי שריפות כאלה. לקחתי את התיק והטלפון וברחתי".

● מה נשאר מהבית לאחר השריפה?

"למכבי האש לקח ארבעים דקות להגיע מכפר סבא לרעננה, ועד שהם הגיעו כבר לא היה מה לעשות. הבית נשרף, והעסק שהיה בקומה השנייה נשרף גם הוא. רק המטבח נשאר בשלמותו, כאילו

החלטה לשפץ את הבית מתבטלת בדרך כלל במשך זמן מה לפני שהיא יוצאת אל הפועל.

לדיירי הבית יש בדרך כלל זמן לגייס את הכסף, לעלעל במגוינים, לפנטז, לחשוב על סגנונות שונים ולתכנן לוחות זמנים. הסיפור של הבית שבי תמונות קצת שונה: בעקבות שריפה נאלצו בעליו להתחיל את הכל מאפס, כולל קניית רהיטים וביגדים, ללא כל התראה מוקדמת. מהבית הקודם לא נותר זכר מלבד הטראומה, אבל: אחרי שהתאוששו מההלם, ניצלו בעלי הבית את ההזדמנות ובנו לעצמם את הבית שתמיד חלמו עליו.

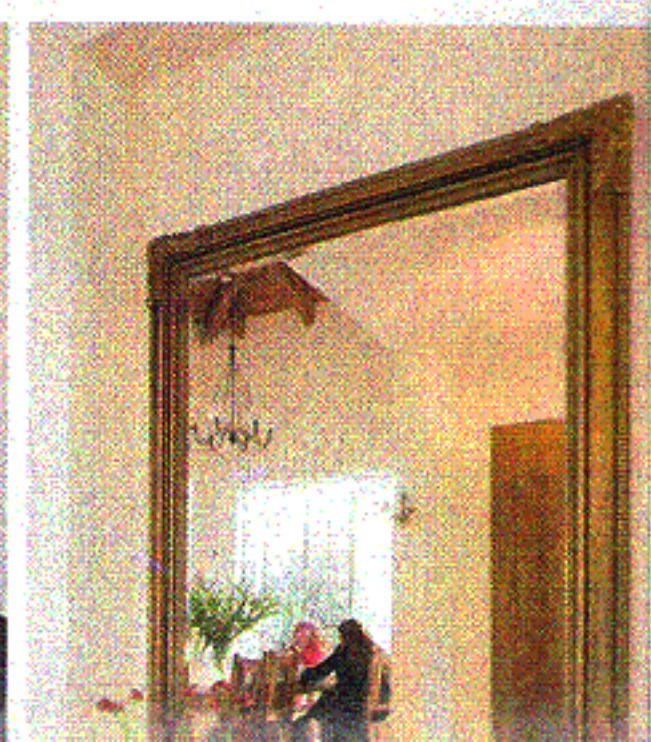
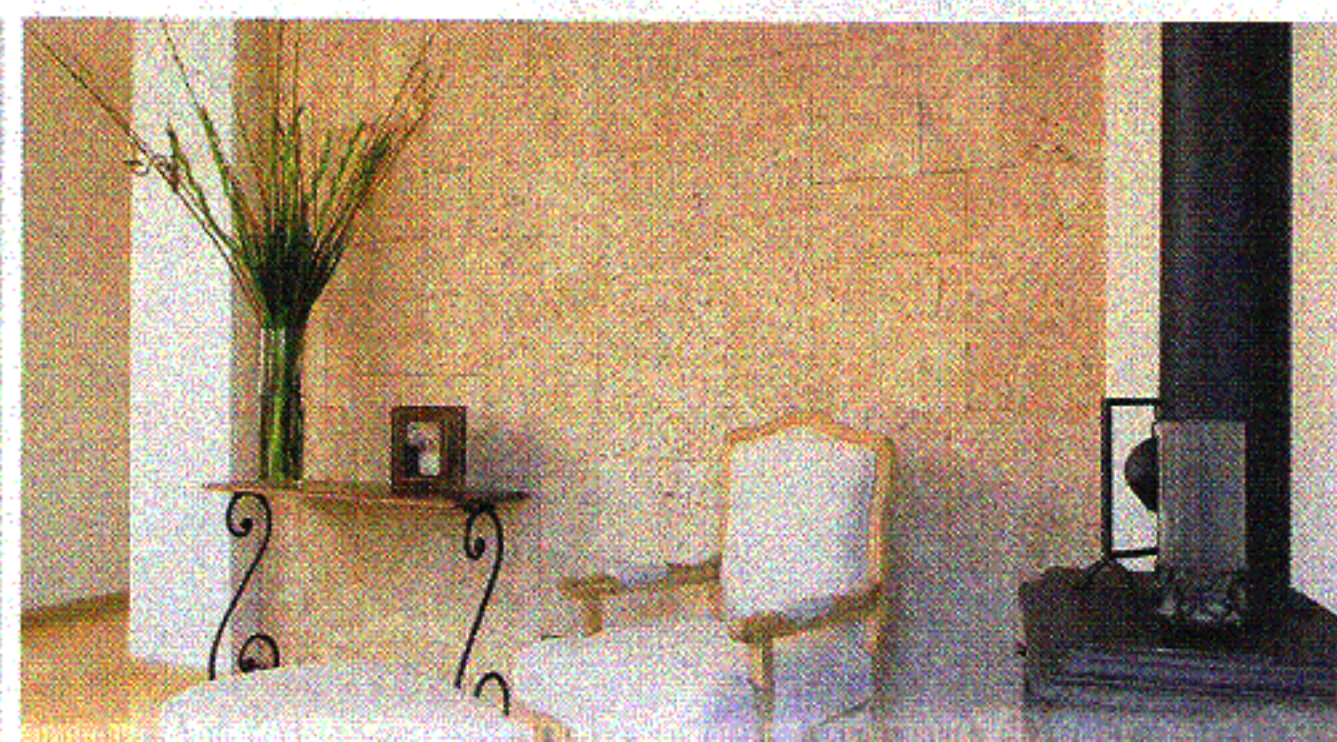
•••

הדיירים: זוג בשנות השישים לחייהם, היא מזכירה רפואית בבית החולים שיבא והוא יבואן חלקי חילוף לרכב.

המיקום: בית צמוד קרקע ברעננה.

סיור מודרך: דלת עץ גדולה נפתחת לחלל המרכזי

למעלה ובכיוון השעון: הסלון. "לא הצלחתי למצוא ספות בארץ ואת אלה מצאתי בפריז, מספרת בעלת הבית על הספות הלבנות המרשימות, ומוסיפה, שלנכדים אין כניסה לסלון; בעל הבית מודה שאינה אוהבת מראות, אבל: "כשנכנסתי במקרה לאיזו חנות ראיתי את הקצה של המראה הזו מבצבץ וביקשתי מהמוכר שיראה לי אותה. הבאתי אותה הביתה לניסיון, ומאז היא פה"; על אף חוסר החיבה לנישות, בעלת הבית מודה שבסיכומו של דבר היא אוהבת את זו שהפכה לפינת ישיבה ליד האח, עם קיר מחופה אבן; אדן החלון הצרפתי במטבח

למעלה ובכיוון השעון: עוד מבט למטבח ולחלון הצרפתי מעל הכיור; הרבה מחשבה הושקעה בעיצוב המטבח, שכן בעלת הבית מאוד אוהבת לבשל ולהנות בו; מבט לפינת האוכל. התקרה הגבוהה והחלון הגדול נותנים תחושה של חלל גדול במיוחד

להכעיס, כי לא אהבתי אותו. במשך חודשים לא יכולתי להפסיק לבכות, לא רציתי לעשות כלום, רציתי רק להתאבל. זו הייתה תקופה נוראית. כעבור חצי שנה בעלי רצה להתחיל בשיפוצים, אבל הבית היה רעוע ולא הייתה ברירה אלא להרוס אותו מן היסוד ולהתחיל מחדש."

● איך מתחילים ומאיפה?

"ראיתי ברעננה בית שהיה לטעמי, ונכנסתי לשאול מי תכנן אותו. אותה אדריכלית, ששמה יעל אלמור, תכננה את המבנה. אל מעצבת הפנים נורית נפן הגעתי דרך הבת שלי, שהיא חברה שלה."

● נורית, איך השפיע סיפור השריפה על תכנון הבית?

"בדרך כלל אני מבקשת מהלקוחות שלי רשימה של תכולת הבית, כדי למדוד את הגרלים ולתכנן בהתאם. במקרה הזה לא היה כלום. לא היה מה למדוד, לא היו בגדים, לא היו ספרים. ביקשתי מבני הזוג שידמינו שאין להם מגבלת תקציב ויגידו לי איזה בית היו רוצים. היה להם קשה, היה הרבה בלי בול, אז התחלנו לעבוד על הפונקציות: כמה נכדים יש, כמה מקומות ישיבה צריך סביב שולחן האוכל, דברים שלא קשורים לאווירה או לסגנון."

● איך בכל זאת התגבש הסגנון?

"התחלנו להסתובב במקומות ובחנויות, טיילנו, התמונה התחילה להתבהר. היה ברור שזה יהיה בס' גנוק קלאסי, שהעיצוב יהיה נקי והמים ושהבית ייראה כמו בית אמיתי שחיים בו ולא כמו מוזיאון. נושא הבישול הוא מרכזי אצל בעלת הבית, והיא אוהבת גוון מאוד מסוים של עץ שמפיע כמעט בכל הדר."

●●●

המטבח. "הבית צר וארוך, בגלל מבנה המגרש", מסבירה נורית, מעצבת הפנים. "כשבעלי הבית ראו את התכנון הראשוני הם אמרו שזה נראה כמו בית סוכנות. ואז הצעתי לפתוח את החלון במטבח, חלון גדול ומרשים שיוצר רמה, ותכננתי חלון צרפתי

שאני רוצה. גם מראות אני לא אוהבת, וכשנכנסתי במקרה לאיוו חנות ראיתי את הקצה של המראה הזו מבצבץ וביקשתי מהמוכר שיראה לי אותה. הבאתי אותה הביתה לניסיון, ומאו היא פה. בהתחלה לא רצתי אותה, אבל היום אני אוהבת אותה. בסופו של דבר, אחרי שהנישיות התמלאו, אנחנו אוהבים את התוצאה. היו רברים שהתנגדתי להם בהתחלה, אבל לא התוכי חתי. זרמתי עם נורית, וזה הוכיח את עצמו".

● איך מתסדרים עם סלון לבן והרבה נכדים?
"לנכדים אני לא מרשה לשבת בסלון. אני מרשה להם לעשות כל מה שהם רוצים - במרתף. הם יודים עם שאסור להם להיות בסלון והם מחונכים".

לא סתם שומרת בעלת הבית על הספות: "קנינו אותן בפריז. לא הצלחתי למצוא ספות בארץ, וכל מה שראיתי לא מצא חן בעיני. ראינו את הספות האלה בפריז, ושלחנו אותן לארץ בקונטיינר".

חדר השינה. "רציתי לתכנן להם סוויטה מפנקת, שיהיה ממנה כמה שיותר", מספרת נורית. "יש יציאה מחדר השינה לחצר, ובחצר יש ג'קוזי. בעלת הבית רצתה ג'קוזי בחדר האמבטיה, אבל אמרתי לה שאף אחד לא משתמש בזה ושעדיף שיהיה בחוץ. יום אחד, כשירד גשם, היא התקשרה אליי ואמרה, 'אני בג'קר זי עם כוס יין ביד, מסתכלת על הבית ולא מאמינה שהוא שלי'. אמרתי לה שהיה שווה לטבול אותה שנה שלמה בשביל לשמוע את זה", היא צוחקת.

צמוד לחדר השינה ממוקמים חדר רחצה מרווח וחדר ארונות. "התלבטנו בין אמבטיה למקלחון, ובי סופו של דבר החלטנו להתקין גם וגם. החיפויים הם מאבן חלילה, היות שבעלת הבית לא אוהבת קרמי קה. בחדר הארונות תכננתי לבקשתה ארונות סגור רים, כדי למנוע הצטברות אבק. אני זוכרת ששאלתי אותה כמה בגדים יש לה, והיא אמרה לי 'כלום, אין לי כלום. הכל נשרף'".

●●●

● איזו פינה אוהבת עלייך במיוחד?
"המטבח, חדר השינה, ובעצם כל הבית. אני גרה פה שנתיים ופשוט לא מאמינה שזה הבית שלי. אני כל כך אוהבת אותו".

● יש משהו שאת מתחרטת עליו, שהיית משנה?

"אני מצטערת שבחרתי באבן חלילה במקום באבן קיסר למשטח העבודה במטבח. לא רציתי להכניס הביתה חומרים לא טבעיים, אבל אבן חלילה מאוד לא פרקטית. בכל פעם שמשוה נשפך נשארים עליה כתמים לא יפים, אני עובדת הרבה במטבח ואני צריכה כל הזמן להיהדר. בהתחלה זה שיגע אותי, היום זה פחות מפריע לי. שאלה יהיו הצרות שלנו".

● מה לדעתך צריך להיות בכל בית?
"מרחב, במיוחד אם יש ילדים ונכדים, וזרימה בין החללים".

● יש לך טיפ למי שבונה או משפץ בית?
"לעבוד עם אנשים שיש לך כימיה איתם".

המשך

מעל הכיור ותקרה גבוהה, ובסופו של דבר החזית של הבית השתנתה לחלוטין".
ובעלת הבית מאשרת: "בשלב הזה המבנה התחיל להיראות לטעמי".

● איך תוכנן המטבח?

"ראיתי בעיתון מודעה של נגר בשם שלמה חייט מבצרה", מספרת בעלת הבית. "נסעתי אליו ומיד כשפגשתי אותו ידעתי שאני רוצה לעבוד איתו. הוא איש מקסים, והוא הבין אותי חרם איתי. רציתי אור נות מעץ, ללא פורמייקה, אבל הוא הסביר לי שזה מחייב שימוש בפרופילים והיה לי חשוב שהגימור יהיה שטוח, לכן בחרתי בציפוי פורניר".

● והאחיל המדחים הזה?

"כשחיפשנו מגורה למטבח, התחלתי להתחרט על זה שתכננו תקרה כל כך גבוהה. ראינו מגורות מועד עות ולא מצאנו פתרון. בסופו של דבר נסעתי עם בתי לרחוב וולפסון בתל אביב, והמגורה עמדה שם באחת החנויות. היא ענקית, והיה לנו קשה להעריך אם הגור דל שלה מתאים למטבח. עברנו לצד השני של הכביש והסתכלנו עליה, המוכר הדליק אותה ואו ידענו שזה זה. קניתי אותה, והיא אכן מתאימה בול".

הסלון. "אנחנו לא אוהבים נישות", מספרת בעלת הבית. "הייתה לי בעיה עם הנישה של קיר האבן, ורק כשראיתי את זה בבית אחר אמרתי לנורית שזה מה

למעלה משמאל ובכיוון השעון: חדר הרחצה שצמוד לחדר השינה. "הייתה התלבטות בין אמבטיה למקלחון, ובסופו של דבר החלטנו לעשות גם וגם. החיפויים הם מאבן חלילה, היות שבעלת הבית לא אוהבת קרמיקה", מספרת נורית, האחראית על העיצוב. חדר השינה. "רציתי לתכנן להם סוויטה מפנקת, שיהיה ממנה כמה שיותר", מספרת המעצבת. חלק מהפינוק - יציאה מחדר השינה לחצר ובה ג'קוזי